

Evelin Ilves
SOS Lasteküla patroon

"Mis on siin elus kõige tähtsam?" küsis reporter vanaisast muusikult ühes telesaates.

Too muusik oli elu kirevatest külgedest näinud. Õnnelikku lapsepõlve kodutalus. Teismelise mässumeelsust ja seda, mis saab, kui tüli norida. Ta teadis sedagi, mis juhtub, kui käitunud nõnda, justkui sinust midagi ei sõltuks. Temast sai meeletu rokkar ja virtuoosne pillimees, keda armastati ja ihati. Ning koges ta sedagi uskumatuna näivat tunnet, et melu ja müra, joobumus ja tuhandete jumaldamine ei olegi õnn. Siis ta tahtis ära. Vaikusesse. Mere taha metsa. Seal ta äkki teadis, mis on elus kõige tähtsam. Lapsed. Temast sai õpetaja.

Küsimusele – mis on elus kõige tähtsam – ongi esmapilgul palju vastuseid. Inimesed on ju erinevad, nagu ka ajad meis enestes ja meie ümber. Igas eas ning eluetapis on midagi rohkem esil ja oluline ning midagi on tagaplaanil.

Kui lapse ümber on armastav pere, siis vast võibki ta piirideta unistada. Aga kui ei ole? Öeldakse, et kes julgeb unistada, sellel soovid ükskord täituvad. Kui sa õnne ei tunne, ei oska sellest ju unistadagi...

Alati on peresid, mis purunevad või hingitsevad katkiselt. Nii on ka lapsi, kellel armastava koduni jõudmine võib olla aastaid kestev keeruline teekond, mis ei pruugigi kohalejõudmisega lõppeda.

Ent inimesed hakkasid kunagi tuhandeid aastaid tagasi kogukonnana ühes elama just seepärast, et koos on kergem edasi minna ja ka oma nõrgemaid aidata.

Tänases moodsas ja sageli liiga kiireks tehtud ühiskonnas peame seda lihtsat tõde endale ikka ja taas meelde tuletama. Oleme koos seepärast, et nii oleme tugevamad. Ja ka seepärast, et

oma nõrgemaid hoida.

Võiksime olla ammustest aegadest õppinud: selleks, et teada – lapsed on kõige tähtsamad – ei pea me ilmtingimata vanaks saama. Ei pea suuri lavasid ega miljoneid inimesi vallutama.

Lapsel ei ole aega oodata. Laps elab hetkes, kohe praegu ja siinsamas, meie kõrval. Ka need lapsed, kellel pole head peret või peret üldse. Nemad on otsekui meie kõigi omad. Nii on meie kõigi kohus aidata neil lastel jõuda koju, et nad saaksid unistada oma õnnest. Meie laste kätes on homme Eesti, meie kõigi, ka tänaste aitajate saatus.

Tule SOS lastekülale appi, meie külades on heade laste head kodud.

Artikkel SOS Lasteküla Eesti Ühingu ajakirjas [Teataja](#) (PDF).